

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Juris Canonici Theoria Et Praxis, Ad Forum Tam
Sacramentale quàm contentiosum, tum Ecclesiasticum,
tum Seculare**

Cabassut, Jean

Lugduni, 1698

XIII. De Vicario Episcopi, de Archidiacono, & de Coadjutoribus,

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62355](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62355)

Officii Episcopalis exercitium. 2. Debilitas corporis similiter impediens, siue ex morbo sit, siue ex ætate decrepita. 3. Defectus scientiæ notabilis: nam mediocrem supplere potest (ut dicit d. cap. *Nisi*) perfecta Episcopi charitas. 4. Malitia Populi adversus Episcopum, si spem excludat ut possit Episcopus apud Populum proficere. 5. Grave scandalum futurum inevitabiliter. 6. Irregularitas Episcopi perpetua, ut dementia, epilepsia.

IV. Nulla valet renunciatio, nisi ejus autoritate fiat, ad quem spectat confirmatio. Eodem namque genere unumquodque dissolvitur, quo colligatum fuit, cap. 1. de regul. jur. & l. *Nihil tam naturale*, D. cod. Aded ut nec Abbates qui Papæ immediatè subsunt, abdicare se possint, nisi de Papæ consensu, cap. ult. de renunciat. Inferiores autem Clerici renunciare possunt in manus Prælati, à quo & confirmari potuerunt. Simplex tamen Electus, necdum confirmatus, renunciare juri suo in manibus Electorum potest, ut docet Abbas in cap. *Cum venissent*, de restitut. in integr.

CAPUT XIII.

De Vicario Episcopi, de Archidiacono, & de Coadjutoribus.

I. **E**PISCOPI suos possunt constituere Vicarios, tum generales, etiam plures, & à se invicem independentes; tum particulares, qui etiam vocantur Vicarii Foranei, jurisdictione fungentes in aliqua Dicecesis parte. Hi omnes Episcoporum vices gerunt in illis rebus quæ ad jurisdictionem, non quæ ad Ordinem spectant, nisi & ipsi quoque Vicarii ordinationem habuerint Episcopalem, atque ad hoc pariter à locorum Episcopis deputentur. Ut enim ait Glossa in cap. *Quamvis*, de consuetud. verb. *Reservata*, Episcopi demandare illa suis inferioribus possunt, quæ sunt jurisdictionis, non quæ Ordinis, nisi solis illis qui jam Ordinem habent Episcopalem. Hac ratione cavet Concilium Ancyranum can. 3. ne Chorepiscopi, quos in partem suæ jurisdictionis Episcopus admisserit, audeant cuiquam Sacros Ordines conferre, etiamsi Ordinem suscepissent Episcopalem, nisi ex proprii Episcopi voluntate. Officia Vicarii generalis & Officialis in hoc distinguuntur, quatenus Vicario competit voluntaria jurisdictio, Officiali autem contentiosa. Atque ided non potest Officialis jus dicere extra fines Dicecesis, immodò ne quidem extra proprium Auditorium, cap. 1. de constitutionib. in 6. At voluntaria jurisdictio potest ubique terrarum per Vicarium exerceri, ut fit in literis testimonialibus, dispensationibus, & aliis concessionibus gratiosis.

tiosis, absolutionibus, Beneficiorum collationibus, si ad id habet facultatem specialem. Hæc verò communia habent Vicarius & Officialis, 1. quia uterque suam habet ab Episcopo aliòve Superiore potestatem, eoque mortuo, vel excommunicato, vel destituto, horum desinit jurisdictio. 2. Uterque potest censuras infligere: nec ab his appellatur ad Episcopum, cum quo unum habent idemque tribunal, cap. 2. de consuetud. & cap. *Romana*, in princ. de appellation. in 6.

II. Porro Vicarius & Officialis generalis censentur in materia jurisdictionis una eademque cum Episcopo persona, habentque cum eo unum idemque tribunal. Hinc fit, ut ab eorum sententia non appelletur ad Episcopum cujus vicem sustinent, sed ad Metropolitanum, cap. 2. de consuet. & cap. *Romana*, in princ. de appellat. in 6. & vice versa, certum est posse in causa appellationis Vicarium Metropolitanum cognoscere & judicare de Suffraganeorum sententia.

III. Secus dicendum de Archidiaconorum judiciis. Ab istis enim ad Episcopum solet provocari, d. cap. *Romana*, §. 2. Similiter de Foraneis Vicariis censendum est; ab istis namque ad Diocesim Episcopum, aut ejus Vicarium Generalem appellatur. Quia scilicet horum Foraneorum jurisdictio non est ordinaria, qualis est Vicarii, vel Officialis Generalis, sed solum delegata. Zerola in praxi, p. 1. verb. *Vicarius*.

IV. Regulariter non potest Vicarius Generalis conferre Beneficia, nisi hoc ei specialiter ab Episcopo concessum fuerit, cap. final. de offic. Vicar. in 6.

V. Disceptatur, utrum Vicarius Generalis, cui Episcopus facultatem conferendi Beneficia non indulsit, possit à Patronis presentatos instituere? Affirmat Cosmas Guimier in gloss. ad Pragmat. Sanct. tit. de collation. §. *Item voluit*, verb. *Vicario*: & Joannes Deselva de Benef. p. 3. quæst. 14. Doctores ambo Gallicani, & insuper Abbas in cap. *Ex frequentibus*, de institution. Romanus singul. 501. alique. Negat autem Rebuffus lib. 1. praxis, tit. *Forma Vicariatus*, num. 126. hac fretus ratione, quia institutio ad Patroni nominationem est vera collatio: supponitur verò Vicarium non habere collationis potestatem. Ista Rebuffi ratio in theoria probabilis est; ceterum in praxi attenditur magis consuetudini, quæ est optima legum interpret, cap. *Cum dilectus*, de consuet. & l. *Si de interpretatione*, D. de legib. Consuetudinem autem probat Doctorum Pragmaticorum consensus frequentior. Et Guimiero & Deselva pro affirmativa sententia plerique alii subscribunt, Boërius Præses Burdigalensis decis. 30. num. 4. Bellamera decis. 39. §. *Licet Vicarius*, Rota decis. 1. §. *Nota quod Vicarius*, tit. de renunciatione, in antiquis: Zerola in praxi, 1. p. verb. *Vicarius*, num. 15. & alii. Qui omnes distinguunt inter collationem liberam, & necessariam: & Vicariis liberam denegant, sed eisdem attribuunt necessariam: & fundantur præterea super cap. *Ex frequentibus*, de institutionibus, ubi dicitur institui

institutionem Beneficiorum spectare ad Episcopos & eorum Officiales. Sed lubricum est fundamentum, ibi namque Institutionis vocabulum aliam habet notionem ad jura Patronorum non pertinentem. Sed aliud multò solidius fundamentum stabiliri debet in cap. 1. de institution. in 6. statuentem Capitulum Sede vacante non posse quidem intra annum Beneficia conferre, sed tamen posse instituere presentatos: at eadem, imò validior ratio militat pro Episcopi Vicario.

VI. Vicarius Generalis, cui Episcopus Beneficiorum collationem specialiter non indulgit, non potest Beneficiorum resignationes, neque permutationes recipere. Eiusdem namque potestatis est exuere, cujus est investire: & aliunde permutatio requirit in Beneficiis duplicem collationem. Et Regula in utroque Jure continetur, Unamquamque rem per eandem causas dissolvi, per quas constituta fuit, cap. 1. de regul. jur. & l. *Nihil tam naturale*, D. de reg. jur. Ideoque non potest resignationem admittere, qui non potest conferre: Rebuffus in praxi, tit. *Forma Vicariatus*, num. 110. Ancharanus in capite unico, num. 2. de rerum permut. in 6. Zerola loco citato, numero 10.

VII. Præterea disceptatur, utrum si absente & ignorante Episcopo presentetur ejus Vicario mandatum Apostolicum de providendo, aut si eidem insinuetur, juxta Gallicanum usum, nominatio Indultarii, aut Graduati cum exhibitione Gradus ad obtinendum Beneficium, possit Vicarius hæc omnia acceptare & conferre? Et posse affirmat præcitatus Cosmas Guimierus in verb. *Vicario*, affirmans insuper, quod si inscius hujus facti Episcopus hoc idem beneficium alteri conferat, invalida sit Episcopi collatio, eaque Vicarii prævaleat, quia prima adversatur juri Mandatarii ac Indultarii aut Graduati: & quia cum istæ collationes liberæ non sint, sed necessariae, ad istas extendi debet Vicarii potestas.

VIII. Item quaeritur, an Vicarius generalis, cui Episcopus potestatem dedit excipiendi resignationes in causa permutationis Beneficiorum, possit eadem conferre? Docet præfatus Guimierus posse conferre, quia certa præsumptio sit, Episcopum conferendo expresse illam potestatem admittendi resignationes in causa permutationis, velle hoc ipso id conferre quod est inseparabile, scilicet collationem compermutandorum Beneficiorum: eodem namque tempore & contextu fieri debent utriusque resignatio, & utriusque collatio. Urget quoque communis illa ratio, quia tunc illa collatio non libera, sed necessaria est. Atque istud probabilius esse dico quàm oppositum assertum à Rebuffo lib. 1. praxi, tit. *Forma Vicariatus*, num. 105.

IX. Si plures in eadem Dicecesi constituti sint Vicarii generales, sufficere potest si uni eorum presentetur Mandatum, aut insinuetur Nominatio, neque alter Vicarius interveniat. Cum enim singulis competat jurisdictio in solidum, potest unus sine altero procedere. Et quod paulò supra dixi.

dixi de Vicario, cuius valet processus sine Episcopo, multò magis obtinet in Vicario gerente sine Convicario: ambo quippe seorsum Episcopum representant, à quo suam singuli potestatem acceperunt.

X. Quid si Episcopus & Vicarius, alter altero infcio idem Beneficium diversis contulerint? Tenendum est prævalere Episcopi collationem ob personæ dignitatem, & quia ab ipso dependet Vicarii potestas, cap. *Dudum*, & cap. *Si à Sede*, de præbend. in 6. & quia censetur revocata Vicarii potestas quoad illam collationem: quemadmodum ille qui mandavit, si per se causam tractet, censetur quoad hoc limitare mandatum, & procuratoris sui potestatem, cap. *Si quem*, de procurat. in 6. Et per cognitionem quam adhibet Legatus, censetur subdelegatum suum revocare, cap. *Inimasti*, de appellation. Verùm si provisus à Vicario missus fuerit in possessionem ante provisum ab Episcopo, præferendus erit provisus à Vicario. Non enim præferendus est ab Episcopo provisus, nisi quando ambæ collationes æquo jure procederent, ut monet Rebuffus loco cit. num. 123.

XI. Vicarius ab Episcopo habens conferendi potestatem, potest etiam sicut Episcopus Beneficia conferre, etiam extra fines Diœcesis. Est enim uterque Ordinarius, & collatio Beneficiorum est actus voluntariæ jurisdictionis, quam constat exerceri posse extra territorium, l. 2. D. de offic. Proconsulis.

XII. Quæritur an possit Vicarius Generalis sine speciali & expressa Episcopi concessione Literas ad Ordines dare Dimissorias? Tenendum est non posse, ut docet Rebuffus loco cit. num. 47. & 48. sic enim sancivit cap. *Cum nullus*, de temp. ordinat. in 6. Limitatur hoc tamen, si contingeret Episcopum in remotis agere, juxta idem cap. in fine, his verbis: *Episcopo autem in remotis agente, ipsius in spiritualibus Vicarius Generalis, vel Sede vacante Capitulum, seu is ad quem tunc temporis administratio spiritualium noscitur pertinere, dare possunt licentiam ordinandi.*

XIII. Quoties Episcopus jussu recusari ut suspectus potest, eo ipso suspectus & recusabilis est ejus Generalis Vicarius & Officialis, cap. *Insinuante*, de offic. jud. deleg. Recusato autem Vicario aut Officiali, non recusatur per hoc Episcopus; quia Officiales censentur addiçtiores Episcopo à quo dependent: sed Episcopus non dependet ab illis in sua dignitate & juribus. Idèoque recusato hujus Officiali aut Vicario, discutienda causa est coram Episcopo, cap. *Si contra unum*, de offic. deleg. in 6. Potestque Episcopus Alteri committere cognitionem & judicium loco suspecti: Abbas in cap. *Super questionum*, §. *Quem vero*, de offic. deleg. Felinus ibid. num. 15. Zerola in praxi, 1. p. verb. *Vicarius*, in fine. Excommunicato autem Episcopo, Vicarius & Officialis nullam possunt exercere jurisdictionem, quia fons exaruit unde dimanabat omnis eorum jurisdictio, cap. *Romana*, & ibi Glossa in verb. *Ipsi*, de offic. Vicar. in 6. Rebuffus loco cit. num. 217. & alii quos citat & sequitur Zerola jam citatus.

XIV. Disceptant

XIV. Disceptant Canonistæ, utrū Episcopus novum Vicarium Generale constituen- do præsumatur tacitè priorem revocare? Affirmant Geminianus, & Deselva de Beneficiis 2. part. quæst. 4. & inde probant, quia quum quis secundum procuratorem constituit, Jura decernunt eo ipso primum revocari, l. *Si quis*, §. 1. D. de procurat. & cap. *Non injustè*, eod. tit. Sed negant Vicarium Generale revocari Panormitanus in cap. *Volentes*, de offic. Legat. Boërius in decisionib. Bardigalensib. quæst. 347. Rebuffus in d. tit. *Forma Vicariatus*, num. 205. Melchior Pastor de Benef. lib. 1. cap. 11. in fine: istaque sententia prævalet. Lique enim Episcopum posse plures simul Vicarios Generales constituere; & solent plures in eodem officio decerni, ut facilius Reipublicæ consuli possit, l. unica, D. de offic. Consul. Est autem diversa ratio in diversis procuratoribus circa idem negotium constitutis, quia sæpius per concursum sese mutuo impediunt, & quod unus affirmat, alter negat, ut ait cap. penult. §. *Verum si ambo*, de election. in 6. Ideoque ibi Pontifex approbat quidem plures constitui Procuratores in solidum circa negotium canonicæ electionis; non tamen conjunctim, ut simul concurrant: sic enim difficile inter se convenient, & dissentiendo invicem omnia perturbabunt. At verò compertum est, plures Vicarios Generales solidam seorsum habere potestatem, nec simul in eodem negotio concurrere, sed singulos per præventionem seorsum agere à suo Collega & Convicario.

XV. Altera disceptatur quæstio, utrū valida sint acta per Vicarium postquam ab Episcopo revocata ejus potestas fuit ipso inscio? Distingunt aliqui cum Guimier: & valere acta negant, si facta sit revocatio ob ipsius crimen; secus verò, esse valida asserunt. Et hanc partem ritè probant per l. *Si fortè*, D. de offic. Prætor. & per celebrem illam l. *Barbarius*, eod. tit. Huic tamen distinctioni refragantur Felinus in cap. *Ceterum*, num. 24. de rescript. & in cap. ult. in fine, de accusat. & Rebuffus loc. cit. quibus assentiri in hac re justius duco: quamdiu enim aliquis, quantumvis per- versus, sustinetur in officio, valent ejus acta, ut communiter docent Juris Interpretes ad d. l. *Barbarius*.

XVI. Quæstio etiam agitur, an possit Vicarius sine expresso Episcopi mandato resignationes recipere? Negamus id posse. Ratio est, quia sine speciali mandato non potest Vicarius exercere actus voluntariæ juris- dictionis: ejusmodi autem est resignatio pura & simplex. Id asserit Phi- lippus Probus alter à Guimiero Pragmaticæ Sanctionis Glossator & Scho- liastes, ad d. verb. *Vicarius*. Quoniam ea quæ sunt voluntariæ jurisdictionis, necesse est fieri coram proprio Judice, cap. *Per venerabilem*, qui filii sint legit. Qua eadem ratione Exempti non possunt resignare in manus Episcopi, cap. *Cum venerabilis*, de consuetud. Quia solus Papa est Exemptorum Judex. Revisè quæ paulò antè dixi num. 6.

XVII. Postquam Episcopus per legitimam auctoritatem legitimè declaratus

declaratus est suspensus, interdictus, aut excommunicatus, cessat statim omnis jurisdictio Vicarii & Officialis, ut antè dictum est, & in Capitulum transfertur eodem modo ac si Sedes vacaret per obitum, donec vel absolvetur Episcopus, vel alius ei detur successor. Prima hujus propositionis pars astringitur cap. 1. de offic. Vicar. in 6. Secunda verò pars liquet inde, quia excommunicatio & mors, quod attinet ad actus jurisditionis, equiparantur. Atqui mortuo Episcopo succedit Capitulum in jurisditionem, cap. *Cum olim*, de majorit. & obed. Itaque si Vicarius, qui olim legitima pollebat conferendi potestate, postmodum incidente in notoriam excommunicationem Episcopo, conferret aliquod beneficium, illa Vicarii collatio nulla & irrita foret. Et plerumque is qui per se non potest, neque per Vicarium, aut à se substitutum potest. Clement. *Religiosus*, de procurat.

XVIII. Henrici III. Constitutio in Comitibus Blesensibus, art. 35. prohibet creari Vicarium aut Officialem Generalem qui non sit simul Sacerdos & Graduat. Concilium autem Tridentinum sess. 24. de reform. cap. 16. requirit, ut sit saltem in Jure Canonico Doctor, aut Licentiat, vel alias quantum fieri potest idoneus. His addunt Edicta Henrici II. & III. ut sit Regnicola.

XIX. Vicarius Generalis primum tenet post Episcopum dignitatis gradum: præcedit Archidiaconum, à cujus etiam judicio provocatio devolvitur ad Vicarium & Officialem, cap. *Romana Ecclesia*, §. *Ab Archidiacono*, de appellat. in 6. cum tamen ab his provocetur immediatè ad Metropolitanum. Sed si Vicarius Canonicus sit, non alium sessionis ordinem habebit in Choro & in Capitulo, quam simplicis Canonici, juxta Rebuffum, Navarrum, & alios, quos allegat & sequitur Zerola p. 2. verb. *Vicarius*.

XX. Archidiaconus vocatur Oculus Episcopi, ut pro eo inspiciat, & emendet quæ corrigenda sunt, can. *Diaconi*, dist. 39. Hujus officium est Clericorum per omnem Diocesim moribus, honestati, & decentiæ in habitu & tonsura prospicere, Ecclesias ordinare, & ut reficiantur curare. Huic etiam multis locis incumbit onus Diocesim visitandi universam, singulis saltem trienniis, cap. 1. de offic. Archidiac. Debet quoque Sacrum Officium ordinare, ejusque munia inter Clericos parti, cap. 2. eodem tit. Non potest tamen animarum curam aliis committere; quod potest Vicarius Generalis, cap. *Cum satis*, eod. tit. Archidiaconus vocatur à sancto Clemente Papa epist. 1. ad Jacobum fratrem Domini, Oculus Episcopi, can. *Diaconus*, distinct. 91. Et est perpetuus Episcopi Vicarius, omnem habens sollicitudinem & curam, tam in Clericis quam in Ecclesiis, super quibus redditurus est rationem in districto Dei judicio, cap. *Ad hæc*, de offic. Archidiac. Et quanvis Nicæni I. Concilii can. 14. Diaconi Presbyteris declarentur inferiores, can. *Pervenit*, dist. 93. & Concilii Laodicensis cano-

canon 20. Diaconis prohibeat sedere in praesentia Presbyteri, nisi hoc eis Presbyter ipse jubeat, can. *Non oportet*, dist. 93. de Archidiacono tamen declarat Innocentius Papa III. ipsum non modò habere sollicitudinem Parochiarum, easque ordinare, & jurgia singulorum audire, sed etiam Archipresbyteros & Decanos sub sua jurisdictione continere, & quae sunt in his omnibus corrigenda corrigere, & emendare: itemque Ordinibus Sacris initiandos examinare, & postmodum illos praesentare Episcopis: praeficiendos quoque Beneficiis examinare, & examinatos similiter Episcopo praesentare, d. cap. *Ad haec*, & cap. *Ut nostrum*, eod. tit. Licet autem Concilium Trident. sess. 24. cap. 18. de reform. fanciat ut depurentur ab Episcopo tres Examinatores, jus tamen habet Archidiaconus se his adjungendi. Zerola 2. p. verb. *Archidiaconus*. Licet etiam statuerit Concilium Trident. sess. 24. cap. 16. ut mortuo Episcopo eligatur à Capitulo Vicarius Generalis intra dies octo; quia tamen d. cap. *Ad haec*, attribuit Archidiacono, ut sit perpetuus in tota dioecesi Vicarius Episcopi, eique de jure incumbat tum Ecclesiarum, tum Clericorum sollicitudo & ministerium, potest Archidiaconus autoritate fungi Generalis Vicarii toto illo octiduo, usque ad novi electionem Vicarii, juxta Zerolam 1. p. verb. *Archidiaconus*; quoniam non est à Jure veteri recedendum, nisi quatenus ei per novum Jus derogatur, & non ulterius, juxta legem *Præcipimus*, C. de appellation. Hoc tamen liquet, multis juribus & prerogativis privatos nunc esse Archidiaconos, quæ illis antiquitus competeabant; ob contrariam consuetudinem, & ob novi Juris dispositiones oppositas. Sanè nec Jure quidem veteri ullam habebant excommunicandi potestatem, cap. *Archidiaconis*, de offic. Archidiacon. neque committendi animarum curam alicui, cap. *Cum satis*: neque concedendi Literas ad Ordines dimissorias, cap. *Significasti*: neque exercendi ullam in Monasteria jurisdictionem, cap. ult. eod. tit.

XXI. Archidiacono, vel alio quovis in Ecclesiastica dignitate constituto in amentiam, vel in morbum, quo fit inhabilis ad munia quæ sibi attinent obeunda, incidente, non vacat ejus Dignitas, vel Officium, vel Beneficium, neque illo privandus est: sed ei de Coadjutore providendum, deducta ex redditibus conveniente ad vitam Coadjutoris portione. Navar. consil. 1. de Cler. agrot. Zerola 2. p. verb. *Archidiaconus*, Gomefius tract. de Expectativis, num. 60. Covarruvias in cap. *Alma mater*, 1. p. §. 7. n. 4. not. 11. juxta dispositionem cap. *Ex parte*, & cap. ult. de Cleric. agrot. Et ubi inhabilis ex morbo habituali, vel ex superveniente corporis defectu, restat tamen compos rationis, potest resignando suam Dignitatem, aut Curatum Beneficium, excludere coadjutorem. Enimvero neque vacat Dignitas illa, vel Beneficium, neque coadjutori attribuitur successio, nisi per solam Summi Pontificis dispensationem.

XXII. Coadjutor Episcopo providetur non valenti exercere ob senectutem

autem, vel ob diutinam aegritudinem, aliamve seu corporis, seu animi impotentiam. His casibus Episcopus invalidus & Capitulum simul coadjutorem à Pontifice postulabunt, præterquam in casu amentiae, in quo id officium ad solum Capitulum spectabit. Sed si Episcopus mente quidem sanus, sed corpore omnino infirmus, nec potest exercere, nec sibi coadjutorem dari consentit, tunc ne detrimentum patiatur Ecclesia, ad solius Capituli petitionem Papa providebit, aut etiam ad Metropolitanæ petitionem, cap. *Ex parte*, de Cler. ægrot. Coadjutor autem cum jure futuræ successionis non datur in Galliarum Regno, nisi sit à Rege nominatus, juxta Concordata.

XXIII. Inferioribus quoque Clericis, quibus aliqua Cura vel Officium incumbit, de coadjutore providere debet Ordinarius, si suo munere defungi in futurum non possint, cap. *Ex parte*, cap. *De Recloribus*, & cap. ult. de Cler. ægrot. sed ut dixi, istiusmodi coadjutoribus spes futuræ successionis non potest ab Ordinario indulgeri, nisi à solo Papa, cap. *Nulla*, cap. *Relatum*, & cap. fin. de concess. præbend. Coadjutori demum moderati sumptus & victus ita providendi sunt, ut totum reliquum fructuum Prælato aut Beneficiario invalido remaneat, cap. 1. de Cler. ægrot. & cap. unico, in fine, eod. tit. in 6.

CAPUT XIV.

De Literis Dimissoriis, & quarum Literarum valor aut concessionum perpetuus sit, aut ad solam limitetur concedentis vitam.

I. RDINARI, aut etiam Tonsuram sumere Clericalem nemo potest nisi de manu proprii Episcopi, aut de ejus licentia Literis Dimissoriis expressa. Si secus fiat, Ordinans à Pontificalibus, & collatione Ordinum per annum suspensus erit; Ordinatus verò à susceptorum sine hac venia Ordinum executione ipso facto, quando proprio Ordinario videbitur expedire, manet pariter suspensus ex Decreto Concilii Tridentini sess. 14. cap. 2. & sess. 23. cap. 8. de reform. Quisquis igitur sic tonsuratus, vel ordinatus est, non potest ab hac suspensione solvi, nisi ex arbitrio proprii Episcopi. Existimat Rebuffus in praxi, tit. *Formula dimiss. liter.* num. 5. & 11. non sufficere ad hujus suspensionis absolutionem, veniam ac remissionem proprii Episcopi, sed esse præterea necessarium Summi Pontificis rescriptum. Quam opinionem tenet